

fritaget for moms, såfremt arbejdernes samlede værdi er mindre end 50.000 kr. om året? Betyder det ikke i realiteten, at alle de her selskaber går rundt og laver egne arbejder på regninger, der er mindre end 50.000 kr., så man kan undgå moms, og så det bliver sort arbejde i den almenyttige sektor – bare på en lovlig måde?

Omgåelsesmulighederne, kreativitetsmulighederne er bare uendelige, og det kan man altså lystigt gøre med boligministerens forslag. Jeg vil ikke ofre nogen som helst bemærkninger på de 3.000 andelsboliger ud over, at hr. Jørgen Estrup har fået sit hjertebarn med endnu en gang. Jeg kan bare ikke forstå, at hr. Jørgen Estrup som økonom ikke har læst om, hvordan virkeligheden er: at man hverken kan sælge dem, eller at nogen ønsker at bo i dem. I løbet af ganske få år vil de være en mammutfiasko. Hvordan skal de mennesker, der er lokket ind i de andelsboliger, nogen sinde komme derfra med bare skindet på næsen? Og det vil man altså udvide til hele det område her!

Jeg synes alt i alt, at det er ikke mindre end en skandale, at Socialdemokratiet har kunnet få de andre regeringspartier med på at blåstemple alt det, som alle faldt over hinandens ben for 3 måneder siden for at stemple som vaskeægte skandale. Jeg synes simpelt hen, det er skrap.

Men jeg kan godt forstå boligministeren, for boligministeren har et legitimt politisk formål med at gøre det her, og hr. Keld Albrechtsen har formentlig det samme legitime politiske formål, men det skal man ved gud – undskyld – ikke gå ud og sælge til nogen, som om det er et spørgsmål om at sikre, at skandalerne ikke længere skal kunne florere, som de har gjort i den almenyttige boligsektor. Man skal ikke gå ud og fortælle lejerne, at nu kan I være sikre på, at I ikke kommer til at betale mere end det, som jeres husleje bør koste. Der er ikke noget i det her forslag, som sikrer os imod, at administrations-selskaber også i fremtiden kan have de mest eksklusive adresser i hele Danmark med de mest eksklusive bygninger og de mest luksuriøse faciliteter stillet til rådighed for medarbejdere med astronomiske lønninger, og dem ønsker man ikke engang oplyst i regnskaberne.

Jørgen Estrup (RV):

Hvis nogen skulle have været i tvivl, så synes jeg det sidste indlæg fra denne talerstol ganske tydeligt illustrerede, at der er masser af ideologi i denne her sag, og der kan specielt skaffes masser af ideologi, hvis man vil.

Desværre er der nogle, der også har bidraget til det i tidens løb ved at forsyne fru Kirsten Jacobsen og andre med eksempler, som flere af os gerne ville have været foruden. Så meget skal fru Kirsten Jacobsen have. Det ville være dejligt, hvis vi kunne få sikret, at det nu var slut.

Derfor synes jeg, at det, der burde præge debatten, og som meget gerne skulle præge udvalgsarbejdet, er spørgsmålet om sund fornuft. Hvordan får vi i den ånd, som ligger i, at vi overhovedet har et støttet almenyttigt byggeri, sikret, at nogle væsentlige, sunde principper kan trives? Hermed mener jeg først og fremmest, at vi skal sikre, at lejernes penge ikke misbruges, og vi skal sikre, at der ikke sker konkurrenceforvridding.

Det er de to grundlæggende principper, som for Det Radikale Venstre er afgørende i lyset af, at vi faktisk synes, at der er et formål med at have et almenyttigt byggeri. Det er klart, at hvis man mener, der ikke skal være et almenyttigt byggeri, så skal man selvfølgelig indtage en helt anden holdning, og det er den, som jeg oplever fru Kirsten Jacobsen tager, og det er den, jeg i stort omfang også oplever fru Bodil Thrane tage. Og så synes jeg, man skulle være kommet med et helt andet beslutningsforslag, for det havde jo egentlig været mere ærligt at sige: Vi vil gerne have aflivet det almenyttige byggeri, for vi synes overhovedet ikke, det har nogen mission. Så kunne man være kommet med et udstykningsforslag eller noget andet, men den langsomme strangulering, som ligger i beslutningsforslaget fra VKZ, synes jeg faktisk ikke er særlig klædelig.

Jeg synes, at boligministerens forslag rummer nogle sunde principper og i hvert fald gør det klart, hvad det er, den almenyttige sektor kan tage sig til, og hvad den ikke kan tage sig til.

Man kan også sige, at der er tale om en oprydning. Vi har fået en vildtvoksende skov, nogle ville snarere sige spinatbed, igennem mange år; det får vi nu et overblik over, og det får vi afgrænset, sådan at alle ved, hvad man har at rette sig efter.

Det er måske lidt detaljeret indimellem, og det er der så ikke noget at gøre ved, for sådan er det nu engang, når tingene har udviklet sig og fået lov til at vokse vildt. Så må der ryddes op, og det skal gøres grundigt. Men det sikrer i hvert fald, at man i en lang periode nu ikke kan være i tvivl, og at man kan indrette sig på, hvad det er, der er gældende lov.